

det som Lovens første Bestemmelse fastsat, at Nedlæggelse og Oprettelse af Lodserier skulde bestemmes ved Lov. Det har imidlertid vist sig, at man kun rent undtagelsesvis har haft Brug for denne Bestemmelse, idet der i den forløbne Tid desangaaende kun er udfærdiget 4 Love, nemlig:

Lov af 20. Juni 1881 om Oprettelse af et Lodseri i Aarhus, Lov af 13. December 1895 om Nedlæggelse af Endelave Lodseri, Lov af 2. Marts 1900 om Nedlæggelse af Hornbæk Lodseri og Lov af 16. December 1914 om Nedlæggelse af Bogø Lodseri. I førstnævnte Tilfælde medførte de Vanskeligheder, der frembød sig ved Lovens Gennemførelse i Praksis, at man foreløbig opgav dette; Endelave og Hornbæks Lodseri havde allerede længe før deres Nedlæggelse tabt deres Betydning for Sejladsen, og det samme var Tilfældet ved Bogø Lodseri, hvor derhos Lodseriet, der bestredes af en enkelt Lods, paa Grund af dennes Sygdomsforfald alt i længere Tid inden den officielle Nedlæggelse faktisk havde været sat ud af Virksomhed. I alle disse Tilfælde synes der at have været ringe Anledning til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, medens en administrativ Indgriben i de paagældende Forhold ved passende Lejlighed og i rette Øjeblik vistnok havde været mere praktisk. I Henhold til det anførte og under Hensyn til de under Lodsvæsenets Administration iøvrigt indvundne Erfaringer angaaende Ønskeligheden af ad administrativ Vej, naar Situationen maatte kræve det, at kunne nedlægge eller oprette enkelte Lodserier eller Lodsstationer eller omflytte saadanne, foreslaas det herved at fastsætte, at den Minister, under hvem Lodsvæsenets Bestyrelse henhører, ligesom han overhovedet bør have den afgørende Myndighed i alle Lodsvæsenets Sager, tillige skal have Bemyndigelse til at afgøre, hvor der efter Søfartens Tarv til enhver given Tid skal findes Lodserier eller Lodsstationer. Dette synes saa meget rimeligere, som den Bemyndigelse, Administrationen maa have til gennem Reglementer og Takster at ordne Lodseriernes og Lodsernes Forhold, deres Lodsningssomraade og Lodsbetalingen, utvivlsomt er af mere indgribende Art, end Retten til at stationere Lodser paa Steder, hvor Forholdenes Natur maatte paabyde det. Det maa dog tilføjes, at i det Hele og Store vil, uanset hvilken Ordning der træffes, de fleste af de alt eksisterende Lodserier fremdeles vedblive at bestaa paa deres fra gammel Tid hid-

rørende Stationer, medens væsentlige Ændringer heri kun mere undtagelsesvis kan tænkes at ville forekomme. I øvrigt vil der selvfølgelig ikke blive Tale om Oprettelse og Nedlæggelse af Lodserier uden efter forudgaaende Forhandling med det Ministerium, under hvis Forretningssomraade Skibsfartens Sager er henlagt, ligesom Spørgsmaal om administrative Bestemmelser vedrørende Lodserierne, Lodser, Lodstakster, Lodstvang og lignende Forhold vil blive drøftede med dette Ministerium, forinden Bestemmelse tages.

Til §§ 2—6.

De omhandlede Paragraffer, der særlig angaar Lodsvæsenets Bestyrelse, er i alt væsentligt enslydende med de tilsvarende i den gældende Lodslov (jfr. det ovenfor bemærkede), dog er i § 2 foreslaaet den Tilføjelse, at Lodsdirektøren, foruden som nu at ansætte Lodserne, tillige faar Bemyndigelse til at afskedige dem (i Stedet for at de nu afskediges af Ministeren), idet man efter Oprettelsen af Lodsdirektørposten finder det rimeligt, at der ogsaa gives Lodsdirektøren *denne* Beføjelse, dog som Regel kun med Ministerens i hvert enkelt Tilfælde dertil indhentede Tilladelse. Dette er i Forslagets § 7 nærmere angivet saaledes, at Lodsdirektøren i de to første Aar efter Ansættelsen af en Lods, saafremt denne maatte vise sig uskikket til Lodsgerningen, kan afskedige ham uden Henvendelse desangaaende til Ministeren, hvorimod dennes Samtykke til Afskedigelse i alle andre Tilfælde skal indhentes.

De Lodsoldermændene i Henhold til Lodslovens § 3 og Lønningslovens § 4 samt Finanslovsbevillinger tillagte Honorarer er ikke medtagne i Lovforslaget, da der ikke skønnes at være Anledning til, at Aldermændene lønnes bedre end de ældste Lodser. Lodsoldermænd, der nu en Gang har disse Tillæg, bør dog formentlig ikke miste dem, og en hertil sigtende Bestemmelse er derfor optaget i Forslagets § 68.

Til § 7.

Da den store Udvikling i Nutidens Skibsfart — de større Skibe, den hurtigere Sejlads m. m. — stiller forhøjede Krav til Lodsernes Duelighed og samtidig forøger deres Ansvar, er Betingelserne for Ansættelse som Lods blevet noget skærpede.

Man har ogsaa anset det for heldigst at sætte Betingelsen for Alder ved Ansættelsen som Lods til 25 Aar, men for dog at aabne en Mulighed for yngre Mænd